

Zasady gospodarowania w lasach HCVF w Nadleśnictwie Rajgród

HCVF 1

Rezerwat Czapliniec, Ławski Las I, Ławski Las II

Zgodnie z założeniami planu ochrony rezerwatu przyrody na powierzchni 0,22 ha przewiduje się zabiegi ochronne, na pozostałej powierzchni rezygnacja z wszelkiej ingerencji w drzewostany, pozostawienie fitocenoz leśnych działaniom wolnych sił przyrody.

HCVF 1.2

Ostoje zagrożonych i ginących gatunków (strefy ochronne wokół gniazd orlika krzykliwego, puchacza, bociana czarnego, bielika)

W strefach ochrony wokół gniazd zadania wynikające z potrzeb ochronnych wykonywane są w uzgodnieniu z RDOŚ; strefy ochrony ścisłej - wyłączone z użytkowania; lasy w granicach stref ochronnych, stanowiące ostoje gatunku, ujęte zostały w gospodarstwie specjalnym jako lasy ochronne. W przypadku pozostałych obszarów-prac zgodne z PUL po dokonaniu oceny oddziaływania zabiegu na różnorodność biologiczną. Stanowiska roślin i zwierząt ujętych na krajowej czerwonej liście gatunków ginących i zagrożonych, mające charakter punktowy, są ujęte na mapach gospodarczo-przeglądowych leśnictw i podlegają ochronie w trakcie wykonywania zabiegów gospodarczych. Zabiegi ochronne są planowane i prowadzone na podstawie zaleceń zawartych w serii poradników ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000, wydanych przez Ministerstwo Środowiska. Dla powierzchni objętych zabiegami przeprowadza się wewnętrzną procedurę oceny oddziaływania na bioróżnorodność według wytycznych zawartych w zarządzeniu Nadleśniczego Nadleśnictwa Rajgród.

HCVF 3.1

Ekosystemy skrajnie rzadkie i ginące

Zinwentaryzowane płaty zbiorowisk, zachowane w stanie reprezentatywnym, ze względu na ich wysoką wartość przyrodniczą, rzadkość występowania w skali kraju i Europy (typowe dla młodych krajobrazów pojeziernych), powinny być wyłączane z użytkowania - należy oczekiwać ich "przeznaczenia do ochrony przyrody", nawet jeżeli nie będą objęte ustawowymi formami ochrony przyrody (w praktyce zwykle nie należy w nie ingerować, chyba że występują szczególne potrzeby przyrodnicze). Zabiegi wykonywane w ramach powyższych działań będą poddawane każdorazowo konsultacjom społecznym.

HCVF 3.2

Ekosystemy rzadkie i zagrożone w skali Europy

Sposób zagospodarowania tych lasów uwzględnia potrzebę stosowania rębni złożonych (w zależności od wymagań ekologicznych poszczególnych gatunków drzew) oraz dostosowania gospodarczego typu drzewostanu do składu gatunkowego potencjalnego zbiorowiska naturalnego (siedliska przyrodniczego). Na siedliskach i typach gleb wrażliwych, słabonośnych i podatnych na odwodnienie odstępuje się od prac melioracyjnych i przyjmuje się zasadę prowadzenia zabiegów gospodarczych w porze zimowej, w miarę możliwości przy obfitej pokrywie śniegowej. Przy planowaniu i wykonywaniu zabiegów uwzględnia się zalecenia zawarte w poradnikach ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 - poradnikach metodycznych wydanych przez Ministerstwo Środowiska. Dla powierzchni objętych zabiegami przeprowadza się wewnętrzną procedurę oceny oddziaływania na bioróżnorodność według wytycznych zawartych w zarządzeniu Nadleśniczego Nadleśnictwa Rajgród.

W lasach tej grupy szczególną wagę przykładą się do zachowania różnorodności biologicznej na poziomie gatunkowym (pozostawianie martwych i zamierających drzew, w szczególności gatunków liściastych, drzew dziuplastych i grubych, egzemplarzy gatunków rzadkich wśród rodzimej flory, ochrona i wprowadzanie gatunków o znaczeniu biocenotycznym) oraz mikrosiedliskowym (wykroty, drzewa leżące, naturalne elementy rzeźby terenu, okrajki), niepomniejszanie średniego wieku i zasobności, niepomniejszanie udziału % starodrzewu i zachowanie ciągłości przestrzennej.

HCVF 4.1.

Lasy wodochronne

Ze względu na obfite występowanie zbiorników wodnych i wód płynących, a także znaczny udział siedlisk wilgotnych i bagiennych za optymalny uznaje się zasięg i rozmieszczenie lasów tej grupy, zatwierdzonych w obowiązującym planie urządzenia lasu Nadleśnictwa Rajgród. Preferuje się sposób zagospodarowania umożliwiający zachowanie ciągłości szaty leśnej, w szczególności w lasach chroniących zasoby wód podziemnych, wód okresowo występujących na powierzchni, mające zasadnicze znaczenie dla zachowania różnorodności na poziomie gatunkowym i genowym. W przypadku pokrywania się lasów wodochronnych z inną kategorią lasów HCVF obowiązują zasady obu kategorii.

HCVF 4.2.

Lasy glebochronne

Realizacja zadań zgodnie z zapisami planu urządzenia lasu. Preferuje się sposób zagospodarowania umożliwiający zachowanie trwałości szaty leśnej oraz dążenie do wytworzenia dolnego piętra lub podszytu. W przypadku pokrywania się lasów glebochronnych z inną kategorią lasów HCVF obowiązują zasady obu kategorii.

HCVF6

Lasy kluczowe dla tożsamości kulturowej lokalnych społeczności

Wyłączone z użytkowania lub użytkowane w sposób zapewniający trwałość spełnianej funkcji.